

Notarisboot CARPE DIEM

Ed Danzig

volgens de *stapelbouw* methode

Al eerder heb ik modellen beschreven, die als cadeau naar collega's zijn gegaan. (Dory's in De Modelbouwer nummer 4 van 2010)

Nu de baby boomers in versneld tempo werkend Nederland verlaten zou ik letterlijk wel aan de gang kunnen blijven. Omdat ik zelf nog volledig in het arbeidsproces zit, is mijn tijd beperkt en maak ik bewust een keuze om alleen mensen, die mij na aan het hart liggen, een model te geven als blijk van mijn persoonlijke waardering, voor de korte of lange periode dat wij samen gewerkt hebben. Een passend model te vinden, die bij de persoon past, is de eerste hindernis.

Keuze

Iedereen heeft een bepaalde uitstraling, en in dit geval, ging het om een heer van stand.

Hij heeft absoluut geen affiniteit met bootjes, maar het model moet wel bij

het karakter van de persoon passen. Ook moet het door mij als bouwer binnen 3 maanden te realiseren zijn.

Keuze stapelbouw methode

Normaal gesproken bouw ik volgens de spanten methode, maar er was geen spanten raam aanwezig, dus ben ik gaan tekenen.

Nadat ik het een en ander had uitgewerkt in een schaal van 4 keer zo groot, heb ik het via het kopieerapparaat verkleind naar de juiste schaal. Op de gekozen schaal, passend op een A4-tje, werd alles wel heel erg fragiel, dus daarom de romp opgebouwd via de stapel methode om meer houvast te hebben.

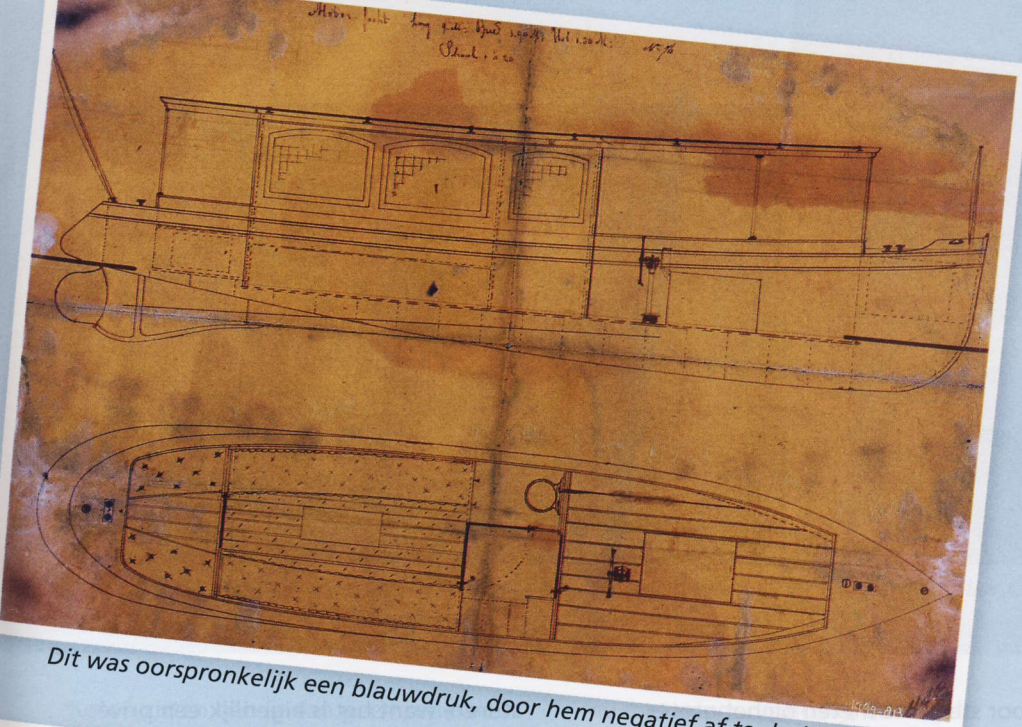
Tekening

De tekening heb ik van internet geplukt, maar dan ben je er nog niet. Het spantenraam ontbrak en bij het construeren van het spantenraam, bleek de holte niet te kloppen met

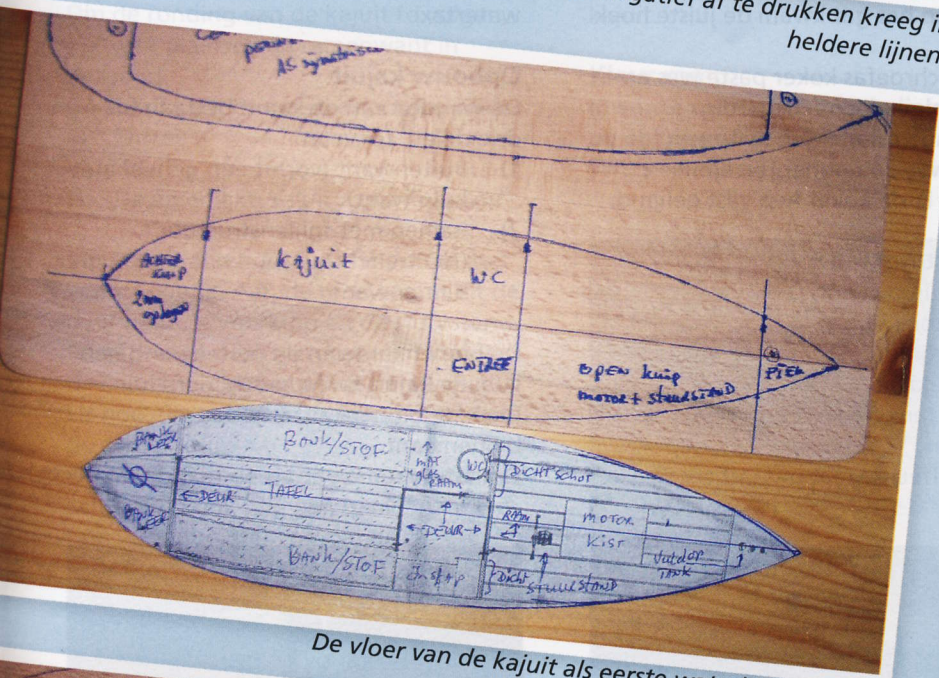
het gegeven van het boven en zij aanzicht.

De knik in het achterschip lijkt veel op die van een "luxemotor" uit die tijd, maar ook de "slipperkont" deed toen al opgang, dat wil zeggen dat de grootste breedte achter vrijwel op de waterlijn ligt en daarna de boorden (sterk) naar binnen getrokken worden. Oeps, even geen rekening meegehouden.

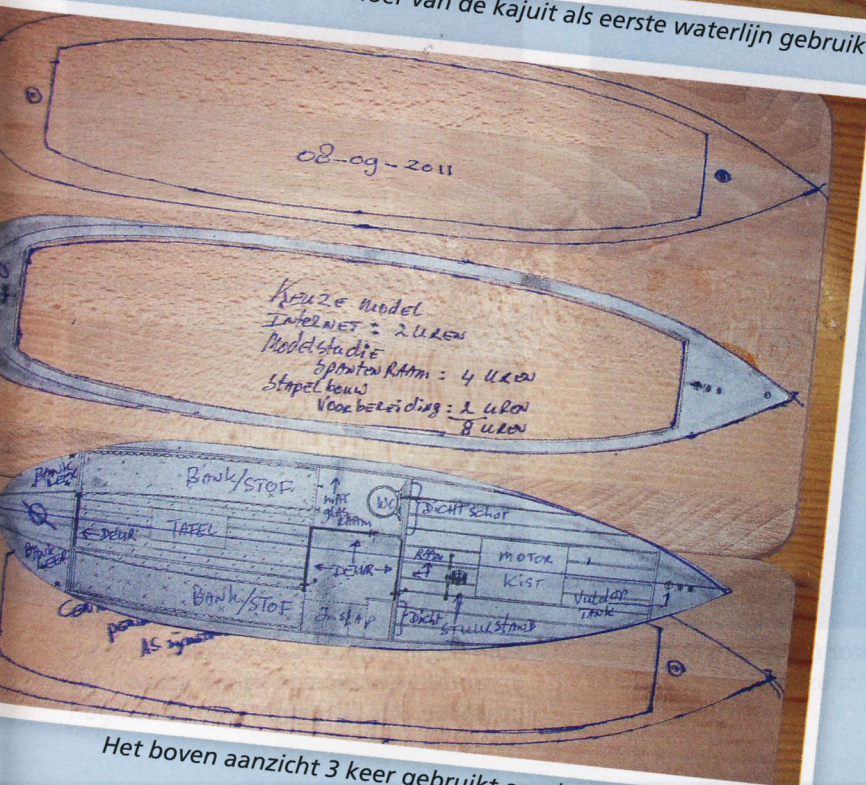
Voor de stapelmethode had ik bij een bekend warenhuis snijplankjes van 8 millimeter dik beukenhout gekocht. Na de contouren erop getekend te hebben wilde ik op de traditionele manier met mijn figuurzaag aan de gang. Helaas had ik er geen rekening meegehouden dat beukenhout tot de

Dit was oorspronkelijk een blauwdruk, door hem negatief af te drukken kreeg ik heldere lijnen.

De vloer van de kajuit als eerste waterlijn gebruikt.

Het boven aanzicht 3 keer gebruikt om de romp af te tekenen.

hardhoutsoorten behoort. Alleen met een decoupeerzaag waren deze plankjes te bewerken, minder fijn, maar er was geen alternatief.

Stapelmethode

Na het centreren van de diverse lagen, lijm er tussen gesmeerd en met lijmtangen het geheel vast gezet, om te drogen. Na het drogen heb je trappetjes aan de voor en achterkant. Gelukkig heb ik nog een schuurschijf op een oude Dremel figuurzaag machine. Als je niet te hard drukt, schuurt die het overbodige hout weg. Dit alles heb ik op het oog gedaan. Je ziet de lijnen van het model onder je handen groeien.

Hier en daar bleek ik het hout toch te krap genomen te hebben. Met vloeibaarhout de gaten opgevuld en daarna weer voorzichtig schuren.

Na de eerste keer schilderen, zie je vanzelf waar je de zaak nog moet bijwerken. Ik gebruik nooit grondverf, maar door na het schilderen weer te schuren en dan een nieuwe laag op te brengen krijg je vanzelf de dekking, die je nodig hebt.

Het leukste werk in modelbouw

Het leggen van de dekplanken vind ik het leukste van de scheepsmodelbouw.

Serius werk als je het echte schip nabouwt maar bij een cadeau schip, kun je echt je fantasie de vrije loop laten.

In dit geval werden de voor- en achterkuip voorzien van donker hout in het midden met licht gekleurd hout er naast.

In de kajuit is het precies contra.

Als de banken in de kajuit geplaatst zijn, zie je er niet veel van, maar het is wel een leuk detail.

Voorplecht/ zeeglijn

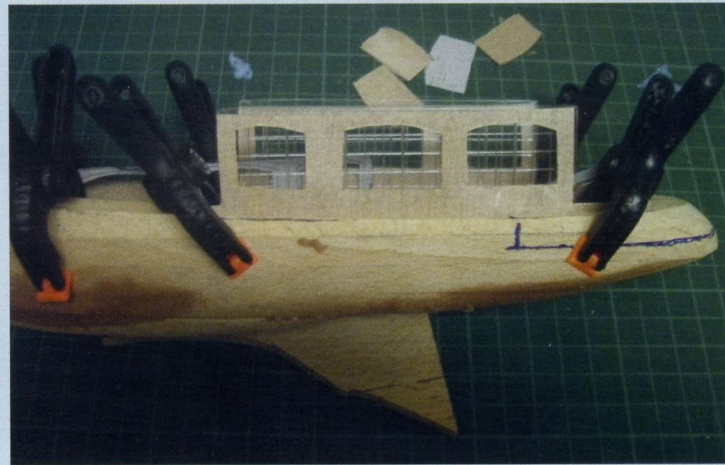
Deze was nog niet op de juiste hoogte, want een deel van de bodem en de onderkant dienen vlak te zijn, om de zeeg te kunnen bepalen.

Toen die eenmaal klopte kon zowel het onderwaterschip als de boeg opdikt worden om de juiste rompvorm te maken.

Na het opdikken was het weer terug naar de schuurmachine om het geheel in vorm te schuren.

De romp is grof geschuurd en de ramen worden alvast gebruikt om de kajuit aan te geven.

De buitenkant van de sandwich: verschaning, ramen en binnenwerk, wordt hier uitgeprobeerd.

Omdat de binnen zijde als één geheel bekleed zou worden met 0,25 millimeter berken triplex, was daarin de kuiprand voor- en achter in opgenomen en daarom ook de zeeglijn.

Schroefas uitlijning

De motor staat voor in het bootje en de speling van de schroef onder het achterschip is slechts 2 millimeter. Eerst een proef gaatje van 1,5 millimeter geboord en er een messingstaafje in gestoken om de hoek te kunnen meten.

De hoek was veel te groot, dus met een rattenstaartvijltje de hoek minder gemaakt en het gat groter.

Door steeds te meten bij het groter maken van het gat kwam de juiste hoek tot stand.

Toen de schroefas koker paste was er nog een kleine correctie nodig. De ontstane ruimte heb ik opgevuld met de twee componenten lijm, waarmee ik de koker heb vast gelijmd.

Motor/ stuurstand

De motor in de voorkuip is een dieselmotor.

Klein en compact staat zij in haar groene bekisting.

De diesel tank bevindt zich onder de voorplecht.

De "chauffeur" staat daarachter te

sturen, want het is eigenlijk een privé watertaxi

Opbouw kajuit

De wanden van de kajuit bestaan uit drie delen, te weten

- 1) Buitenwant (vormt een geheel met kuip want)
- 2) Ramen met spijlenstructuur (HO trein huisjes)
- 3) Binnenwant

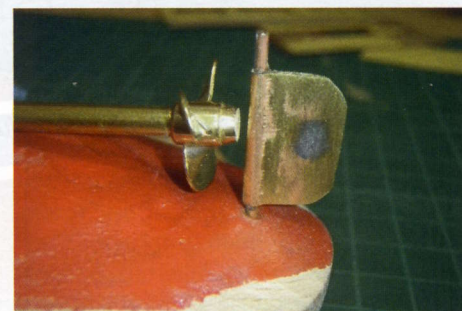
De binnenkant van de buitenwand heb ik in de kajuit zwart geschilderd.

Idem de binnenkant van de binnenwant.

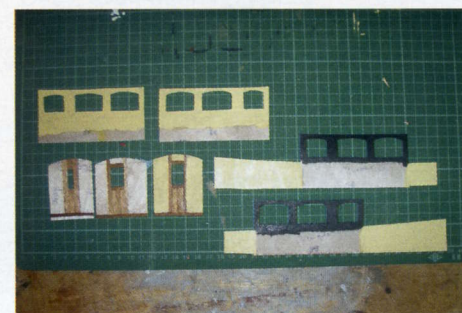
Omdat de ramen er als een sandwich

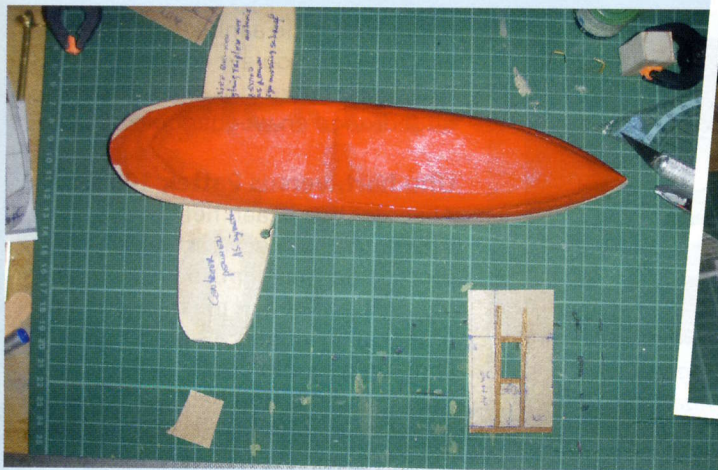
Het voor en achterdek liggen er in en de kist voor de diesel motor is geplaatst.

Toch maar besloten om een "echte" schroef te gebruiken. Met hier en daar wat vijlen bleek het aardig te passen.

Mijn poging om een aantal elementen in prefab te maken en van te voren geschilderd te hebben.

Dat het onderwaterprofiel niet erg klopt, blijkt wel uit de knik

Verschansing, ramen en binnenwerk wordt hier even uitgeprobeerd.

tussen zitten heb je dan geen reflectie. Om de ronding van de kajuit te volgen, op twee plaatsen de ramenwant in gezaagd.

De kajuit kent drie vertrekken, namelijk

- Entree
- WC
- De eigenlijke kajuit met zitbanken

Men komt aan boord via de entree met een trappetje. Aan de rechterkant zit de deur naar de voorkuip en de stuurstand. Rechtdoor is de WC en naar links ga je de kajuit in. Aan het einde van de kajuit zit nog een deur, die toegang geeft tot de achter kuip.

Op de originele tekening zit er in de achterkuip ook nog een bank, maar die heb ik weggelaten, omdat de ruimte erg krap is.

Kajuitdak/ zonnetent

Volgens de tekening vormen het kajuitdak en de zonnetent een geheel. Vanwege de zeeg is dit wel een beeld bepalend element.

Achter is een steun en voor zijn er twee steunen.

De steun is opgebouwd uit een messing buisje van 1,6 millimeter met een staander van 0,8 millimeter.

Eerst in de kleur van de kuip geverfd.

De steunen aan de voor en achterkant staan in de hoeken en werken mooi de kieren weg van de diverse schotten.

Het dak zelf is gemaakt van 0,25 millimeter berkentriplex.

Op de plaats van de kajuit is over de volle breedte en lengte een stuk balsahout opgelijmd, als dakspant, na eerst in de juiste ronding te zijn geschuurd.

Door de spanning in het materiaal blijft de voorkant erg vlak.

Ter hoogte van de tussensteunen nogmaals een dakspant gelijmd, maar

nu met minder ronding, dan bij de kajuit.

Kleur romp

In eerste instantie wilde ik de romp en de opbouw wit schilderen.

Wit is een heel besmettelijke kleur, dat

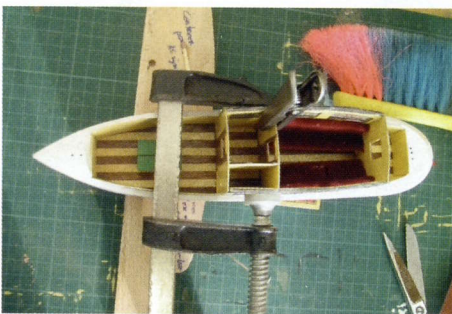
ik tijdens het bewerken van de diverse onderdelen al had ondervonden.

Toch maar besloten om de kajuit en de kuipranden aan de buitenkant een mooie gebroken wit, zandkleur te geven.

Het dak krijgt diezelfde kleur.

Passen en meten, want niets is haaks/ recht, zeker niet op een schip.

De sofa in de salon is bekleed met rood damast, maar in deze schaal verhouding wel erg pluche

Elk onderwater schip heeft vloeiende lijnen, dus ook hier een cosmetische correctie toegepast.

In de tijd van dit model hadden alle dameshoeven stevige linten, dus ook om mijn model.

Toegang tot het schip ging via een schuifluik. Let op de navigatie lichten, die op de uitstekers van de daksteunen zijn gemonteerd.

Schuurlijsten

Er zitten twee schuurlijsten op de romp. Als ik die van hout zou willen maken, worden zij veel te dik en te grof. In de vliegtuigmodelbouw kent men Trimline van Model Technics. Deze zelfklevende gekleurde stroken beginnen met 0,5 millimeter en lopen in 8 stappen op via 0,8 millimeter naar 10 millimeter.

Het kost een paar centen, maar als je het eenmaal hebt, kun je het ook voor andere modellen gebruiken.

Bolders

Ooit een verzameldoos met spijkers gekocht bij de Aldi/ Lidl. Hierin zitten leuke bolkop spijkertjes in het zwart. Gaten voor boren, op het achterdek dwars en op het voordek in de lengte richting. Als alles is geschilderd, voorzichtig inkloppen, met een maat stokje er tussen voor de juiste hoogte.

Vlaggen

De Nederlandse vlag achterop lijkt geen probleem. Het geusje voorop moet ik nog verzinnen.

De vlag achterop gaf toch nog meer problemen, dan verwacht. De vlaggenstok is een messingdraad en met twee componenten lijm de vlag eraan gelijmd. Iets teveel lijm gebruikt, maar het zit vast. Op de top heb ik een oranje kraal gelijmd, ook om verwondingen te voorkomen.

Het vlaggendoeck geplooid en een weekje onder druk gezet, zodat het niet, zoals bij vele sloepen, de onderkant van de vlag in het water hangt.

De vlaggenstok en houder is in dezelfde kleur als de romp geschilderd. Het geusje heb ik niet gemaakt, bij gebrek aan deugdelijk materiaal.

Standaard

Ik heb de standaard eenvoudig gehouden. De plank is een stukje merbau, uit de restanten van de plaatselijke bouwmarkt, die ook hout op maat zaagt. De staanders, waarop het bootje rust, zijn de handvatten van een mini deegrol. Het naamplaatje is gemaakt door een graveer inrichting voor sportprijzen.

Een Luxe model

Hoewel ik veel materiaal al in mijn bezit had van vorige bouwprojecten, werd het geheel toch wel prijzig, omdat ik gebruik wilde maken van andere materialen, dan de normale die ik gebruik voor mijn scheepsmodelbouw. Experimenteren met spullen uit de treinmodelbouw en vliegtuigmodelbouw betekent, dat het compleet nieuw gekocht moest worden in hoeveelheden, die ik eigenlijk niet

nodig had. In de aanbieding heb ik een bus verf: Couleur Locale Havana, nauwelijks gebruik, is inmiddels uitgedroogd en weggegooid.

Uhu hart, versus Pattex 100%

Al eerder ben ik aan het experimenteren geweest met lijm soorten. Secondelijm, in welke vorm dan ook, is niet aan mij besteed, omdat ik vaak mijn vingers als pincet en lijmtang gebruik.

Mijn favoriet is Uhu hart, want dan kan ik na een kwartiertje mijn vingers weer terug krijgen. Omdat het een hart laagje vormt, kan ik dan met mijn nagels of een mesje de lijmresten van mijn vingers verwijderen, zonder schade aan de huid. Het nadeel is, dat als je plastic op hout plakt, het plastic oplost en de lijmplek een matte plek vormt. Tijdens de bouw kwam Pattex 100% op de markt, dus meteen de test gedaan met plastic op hout. Alles blijft helder, maar de droogtijd is een stuk langer, dus kun je alleen een echte lijmtang/ klem gebruiken. Jammer dat ik toen al de sandwich: van buitenwant, ramen en binnenwant in elkaar had gelijmd.

Conclusie:

Ik heb meer met materialen geëxperimenteerd dan goed is voor het model.

Hier en daar is het ook mis gegaan, zonder dat ik dat kan herstellen.

De oppervlakkige kijker zal het minder opvallen, maar de foto's zullen mij verraden.

De cadeau verpakking, een oude schoendoos, maar daarmee was ze wel goed vervoerbaar.